

Köszöntés/Gruß:

Ich aber, Herr, hoffe auf dich und spreche: Du bist mein Gott! ¹⁶Meine Zeit steht in deinen Händen.

(Ps 31, 15-16a)

De én bízom benned, Uram, vallom: Te vagy Istenem! 16 Kezedben van sorsom

Olvasmány/ Lesung

Mt13,24-30 Más példázatot is mondott nekik: Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a szántóföldjébe.

25 De amíg az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment.

26 Amikor a vetés szárba szökken, és kezdett kalászt hozni, látható lett a konkoly is.

27 A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és ezt mondták neki: Uram, te jó magot vetettél a földedbe. Honnan került hát bele a konkoly?

28 Ő pedig így felelt: Valamelyik ellenségem tette ezt! A szolgák erre megkérdezték: Akarod-e, hogy elmenjünk, és összeszedjük a konkolyt?

29 Ő azonban így válaszolt: Nem, mert amíg a konkolyt szednétek, kiszaggatnátok vele együtt a búzát is.

30 Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig, és majd az aratás idején szólok az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek be csűrömbel!

Er legte ihnen ein anderes Gleichnis vor und sprach: Das Himmelreich gleicht einem Menschen, der guten Samen auf seinen Acker säte. ²⁵Als aber die Leute schliefen, kam sein Feind und säte Unkraut zwischen den Weizen und ging davon. ²⁶Als nun die Halme wuchsen und Frucht brachten, da fand sich auch das Unkraut. ²⁷Da traten die Knechte des Hausherrn hinzu und sprachen zu ihm: Herr, hast du nicht guten Samen auf deinen Acker gesät? Woher hat er denn das Unkraut? ²⁸Er sprach zu ihnen: Das hat ein Feind getan. Da sprachen die Knechte: Willst du also, dass wir hingehen und es ausjäten? ²⁹Er sprach: Nein, auf dass ihr nicht zugleich den Weizen mit ausrauft, wenn ihr das Unkraut ausjätet. ³⁰Lasst beides miteinander wachsen bis zur Ernte; und um die Erntezeit will ich zu den Schnittern sagen: Sammelt zuerst das Unkraut und bindet es in Bündel, damit man es verbrenne; aber den Weizen sammelt in meine Scheune.

Ézs 51, 4-6 FigyeljeteK rám, ti, népek, hallgassatok rám, ti, nemzetek! Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan. [Ézs 2,2-4](#); [42,6](#)

5Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek. Bennem reménykednek a szigetek, szabadulásukat az én karomtól várják. [Ézs 42,4](#)

6Emeljétek szemeteket az égre, tekintsetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek. De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg.

Kedves Testvérek!

Sokféle reménységgel vagyunk a jövőt illetően. Általánosságában mindenki reméli, hogy talán vége lesz a háborúknak mihamarabb Ukrajnában, meg a közel Keleten meg hogy csillapodnak a társadalmi egyenlőtlenségek.

De aztán vannak sokkal személyesebb, vagy lokális jellegű reménységek is. Nemrég a szülőfalumban töltöttem egy kis időt, ahol két nagy eseményre tekintenek bizalommal előre az emberek. Egyrészt egy utat építenek, ami megkönnyíti a közlekedést majd, s gyorsabban és biztonságosabban lehet haladni. Másrészt pedig Január 1-étől többek között Románia is belép a schengeni övezetbe, ami megkönnyíti a határon élők, meg rokonok barátok helyzetét.

Ezen alkalomból felbuzdulva egy nemzetközi vonattal utaztam vissza egészen Budapestig, amelyre Nagykárolyban szálltam fel.

A vonaton ülve volt időm készülni, meg elmélkedni az idő szerepén az életünkben. Meg hogy talán változik a sebesség, és másként lesz majd jövőre. Nem kell a határon majd talán vonatot cserélni, meg a papírokat hosszan nézni. S haladhatunk.

Ez is egy reménység. De Ézsaiás prófétának más reménysége volt. Az Isten felé, az Ő irányába. Ami jóval több mint infrastruktúrák alakulása és változása. S amikor a jövőre nézünk és gondolkodunk akkor fontos, hogy a reménységeink ne csak földi irányokban hanem az Isten felé is nézzenek. Pláne azért, mert az nem egy csalfa vak remény, hanem étellel teli. Olyan, amely megtölti a földi létünket, s az utána valókat egyaránt. Úgyhogy valóban érdemes a prófétára hallgatni, és a szavára figyelni. Tegyük mi is így óév estéjén.

Jes 51, 4-6

4Merke auf mich, mein Volk, hört mich, meine Leute! Denn Weisung wird von mir ausgehen, und mein Recht will ich gar bald zum Licht der Völker machen. **5**Denn meine Gerechtigkeit ist nahe, mein Heil tritt hervor, und meine Arme werden die Völker richten. Die Inseln harren auf mich und warten auf meinen Arm. **6**Hebt eure Augen auf den Himmel und schaut unten auf die Erde! Denn der Himmel wird wie ein Rauch vergehen und die Erde wie ein Kleid zerfallen, und die darauf wohnen, werden wie

Mücken dahinsterben. Aber mein Heil bleibt ewiglich, und meine Gerechtigkeit wird nicht zerbrechen.

Liebe Gemeinde!

Haben wir schon etwas geplant für 2025? Ziemlich sicher. Termine, Urlaub, persönliche und Familienanlässe. Vieles. Mit der Gewissheit, dass Gott uns Möglichkeiten gibt, damit wir diese Termine zu haben, erreichen und erleben können.

Daneben haben wir Hoffnungen die nicht nur einen persönlichen, sondern breiteren lokalen oder globalen Horizont haben.

Hier spricht der Prophet Jesaja über dem ganzen Volk. Gottes Volk, die schwierigen Zeiten erleben. Aber erst immer noch auf dem irdischen Horizont.

Wir schauen sehr oft nur auf das irdische. Was uns bedrückt und unserem Leben schwierig macht.

Der Prophet Jesaja ruft aber dazu, dass wir auch darüber hinausschauen sollen, weil eben das irdische wie ein altes Kleid zerfallen wird.

Und tatsächlich. Auch fest gebauten Gebäuden und sehr wertvolle Gegenstände können in einem Augenblick kaputtgehen und zunichte werden.

Es bedeutet nicht, dass wir die körperlichen und materiellen Sachen einfach so lassen und nicht pflegen sollen.

Aber die Zeit und wie wir mit der Zeit umgehen benötigt auch eine Sicht über das irdische.

Es klingt vielleicht ein bisschen allgemein und grob, aber durch hautnahe Erlebnisse lassen sich solche Gedanken und prophetische Botschaften bestätigen.

Silvester und Jahresende haben keine besondere Bedeutung in christliche Sicht, trotzdem feiern wir jedes Jahr Gottesdienst und denken durch was alles passierte. Aber bitte vergessen wir nicht, dass wir darüber hinausschauen können.

Und wenn wir das tun, dann merken wir vielleicht, dass neben Verluste, Freude, Bau und Abbau, Zuwachs und alles, was im Jahr 2024 passierte, neben alles haben wir eine tröstende und erfüllende Hoffnung was größer und breiter ist als diese irdische Realität.

Am Ende des Jahres, werden wir über vieles sprechen und nachdenken. Denken sie auch auf diese Hoffnung durch Gottes Handlung in unserem Leben und darüber hinaus. Amen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Gottes reichen Segen wünschend,

Kádas Richárd László